

ה"ת 40127/08/19 - משטרת ישראל - המשטרה הירוקה נגד אייל בן עזרי, אייל בן עזרי פינוי פסולת ועבודות עפר בע"מ

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 40127-08-19 בן עזרי ואח' נ' משטרה ירוקה
:

בפני	כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מבקשת	משטרת ישראל - המשטרה הירוקה באמצעות יחידת תביעות להב
נגד	
משיבים	1. אייל בן עזרי 2. אייל בן עזרי פינוי פסולת ועבודות עפר בע"מ באמצעות ב"כ עוה"ד אריה בדנר

החלטה

לפני בקשה להארכת מועד תפיסת כלים, עד לתום ההליכים.

רקע

1. בתאריך 5.8.19, במסגרת פעילות אכיפה שננקטה בעקבות חשד לביצוע עבירות על חוק שמירת הנקיון וחוקים נוספים, בדרך של השלכת פסולת בשטחי יהודה ושומרון, תפסה המבקשת שני כלי צמ"ה השייכים למשיבים - יעה אופני מ.ר. 145-189 ומחפר זחל מ.ר. 124-799 (**להלן: "הכלים התפוסים"**).
2. בקשת המשיבים לשחרור הכלים התפוסים, אשר הוגשה באותה עת באמצעות בא כוחם דאז, עוה"ד א' בן נעים, נדחתה על ידי בית המשפט (**ר' החלטת כב' השופט א' קפלן מיום 5.9.19**).
3. ביום 5.2.20, לקראת חלוף 180 ימי תפיסה, פנתה המבקשת לבית המשפט בבקשה להארכת המועד להחזקת הכלים התפוסים ב- 60 ימים נוספים. במהלך הדיון שהתקיים אז בפני כב' השופט א' קפלן, הצהירה המבקשת כי טיוטת כתב האישום שיוגש כנגד המשיבים מוכנה וכי ניתן יהיה להגישו לבית המשפט בתוך 45 ימים. בהחלטתו מיום 26.2.20 הורה כב' השופט קפלן על שחרור שני הכלים התפוסים בכפוף להפקדת סך של 100,000 ₪ וחתימת משיב 2 על ערבות בסך של 500,000 ₪.

4. דא עקא, שבעקבות ערר שהוגש מטעם המבקשת על החלטת השחרור, ולנוכח הצהרתה בפני בית המשפט

עמוד 1

המחוזי בחיפה (כב' השופט א' לוי) בדבר כוונתה להגיש את כתב האישום בתוך מספר ימים, התקבל הערר באופן חלקי. בהחלטתו מיום 22.3.20 הורה כב' השופט א' לוי כי הכלים התפוסים יוותרו בידי המבקשת עד ליום 25.3.20 ובלבד שכתב האישום יוגש עד 24.3.20. לאחר הגשת כתב האישום - כך נקבע, תוכל המבקשת להגיש לבית המשפט בקשה נוספת להמשך החזקתם.

5. ואכן, ביום 24.3.20 הגישה המבקשת את הבקשה בה אני נדרשת להכריע עתה - בקשתה להארכת מועד תפיסת הכלים עד לתום ההליכים בתיק העיקרי בו הוגש כנגד המשיבים כתב אישום המייחס להם עבירות רבות מאוד על חוק רישוי עסקים תשכ"ח-1968, חוק שמירת הנקיין התשמ"ד-1984, חוק העונשין, תשל"ז-1977 ועוד (ת"פ **44642-03-20** (חדרה)).

6. בקשת המבקשת הועברה להתייחסות המשיבים ואולם אלה לא עשו כן במשך זמן רב. משכך, בעקבות מספר החלטות שניתנו בעניין זה ולאחר שהמבקשת הודיעה לבית המשפט כי ביום 1.6.20 קבל משיב 2 את מסמכי בקשתה במסירה אישית, אך לא הגיש כל התייחסות אליה, על אף שהוא נדרש לעשות כן, ניתנה החלטתי מיום 21.6.20 בה נקבע כי הכלים התפוסים יוותרו בידי המבקשת עד לתום ההליכים בתיק העיקרי.

7. בתאריך 20.7.20 הגישו המשיבים בקשה לביטול ההחלטה שניתנה בהעדר התייחסות מטעמם. לאחר דיון בבקשה ועל אף שמן המסמכים שהונחו בפני עלה בבירור כי בא כוחם הקודם של המשיבים ומשיב 2 בעצמו ידעו גם ידעו על קיומה של בקשת המבקשת להארכת מועד התפיסה עד לתום ההליכים, בעקבות הגשת כתב האישום, ובכל זאת נמנעו מלהתייחס אליה, הוריתי על ביטול החלטתי מיום 21.6.20 שניתנה בהעדר התייחסות מטעמם, ולו רק משום שבא כוחם הנוכחי, עוה"ד א' בדנר, לא ייצג אותם בעת ברלבנטית. במצב דברים זה, נדונה הבקשה לגופה.

נימוקי הבקשה

8. במסגרת הדיון שהתקיים בפני, הסבירה ב"כ המבקשת את בקשתה להארכת המועד להחזקת הכלים התפוסים עד לתום ההליכים בתיק העיקרי, בנימוקים שיפורטו להלן:

א. כתב האישום שהוגש נגד המשיבים, מייחס להם עבירות רבות ושונות. העבירה העיקרית המיוחסת להם היא עבירה של העברת פסולת במסגרת עסק שנוהל ומתנהל על ידם שלא בהתאם לתנאי הרשיון, אל תחומי הרשות הפלשתינאית.

ב. הראיות המלמדות על מעורבות הכלים התפוסים בביצוע העבירות של העברת פסולת לשטחי הרשות הפלשתינאית, מצויות בדו"חות הפעולה והתצפית של שוטרי ובלשי המשטרה הירוקה, תצלומים ועדויות.

ג. מדובר בעבירות שבוצעו לאורך זמן ובתכיפות גדולה מאוד, הרווח הכלכלי המופק מהן גבוה

ומשמעותי, ובמקרים מסוג זה נוהגת המדינה לבקש את החזקת הכלים ששימשו לביצוע העבירות - הן לשם מניעת ביצוע עבירות דומות בעתיד והן על מנת להבטיח את אפשרות חילוטם בבוא העת, לאחר הרשעה.

ד. במהלך הזמן שחלף מאז חקירתו בחשד לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, הסתבך משיב 2 בביצוע עבירות נוספות שבגינן הוא נחקר בימים אלה. בתום החקירה, תפנה המבקשת לבית המשפט בבקשה לתקן את כתב האישום שהוגש בתיק זה על דרך של הוספת העבירות הנוספות החדשות שבוצעו באמצעות כלים אחרים שתפיסתם וחילוטם בבוא העת, יתבקשו בנפרד.

ה. בתי המשפט על ערכאותיהם השונות כבר פסקו לא אחת, כי הדרך היחידה למנוע המשך ביצוע עבירות מסוג זה, היא למנוע מהמואשמים בביצוען את היכולת להחזיק בכלים המשמשים אותם לצורך הזה (ר' למשל - רע"פ 10104/16, רע"פ 607/11, רע"פ 6990/10, רע"פ 6292/10 ו- רע"פ 9747/08).

תגובת המשיבים

9. בהתייחסותו לנימוקי הבקשה דלעיל, העלה ב"כ המשיבים את הטענות שלהלן:

א. עסקם של המשיבים מופעל ברשיון שניתן להם כדין והמבקשת אשר הצהירה בזמנו כי תפעל לביטול הרשיון, לא עשתה כן עד כה.

ב. טענת המבקשת בכתב האישום היא שאחרים ביצעו את העבירות המיוחסות למשיבים ואין בחומר החקירה שעליו מתבסס כתב אישום זה, ראיה כלשהי שתלמד על כך שאחד משני הכלים התפוסים שימש לביצוע איזו מן העבירות הנדונות.

ג. המטרה המניעתית העומדת בבסיס החלטות התפיסה במקרים כגון דא, צריכה להיבחן מעת לעת. מאחר שנכון לעת הזו עסקם של המשיבים ממשיך לפעול, אזי אין בהמשך החזקת הכלים התפוסים כדי למנוע זאת.

דין והכרעה

10. לאחר בחנתי את עיקרי חומר חקירה שנמסרו לעיוני, ונתתי דעתי לטענות הצדדים, להוראות החוק הרלבנטיות ולהלכה הפסוקה, מסקנתי היא כי דין הבקשה להתקבל.

ואלה הם טעמי:

א. עניינו של כתב האישום שהוגש כנגד המשיבים ונאשם נוסף, בהפעלת תחנת מעבר שלא כדין וסילוק שיטתי ומתמשך של פסולת גזם ופסולת גושית לאתרים לא חוקיים בשטחי הרשות הפלשתינאית, באופן הגורם למפגעים סביבתיים חמורים, זיהום אוויר, חשש לזיהום מקורות מים, מפגע חזותי קשה, שינוי תוואי שטח וגם יתרון מסחרי-תחרותי לא הוגן בהשוואה לעסקים דומים הפועלים כדין.

בכתב האישום נטען כי בכל המועדים הרלבנטיים בהם עסקין, היה משיב 2 המנהל והבעלים של משיבה 1 אשר הפעילה תחנת מעבר לפסולת בניין, באזור התעשייה הצפוני של פרדס חנה-כרכור **(להלן: "תחנת המעבר")**. שהדבר נעשה לאורך שנים קודם לכן במסגרת רשיון עסק שתקפו חודש מעת לעת, אזי החל מחודש נובמבר 2018 ועד חודש אוגוסט 2019 לפחות, הפעילו המשיבים את תחנת המעבר בניגוד לתנאי הרשיון.

המשיבים מואשמים בכך שבמהלך אותה תקופה, באלפי הזדמנויות, הם סילקו פסולת בהיקפים של אלפי טונות, מתחנת המעבר אל אתרי הטמנת פסולת לא חוקיים ובלתי מוסדרים, בייחוד כאלה הנמצאים בשטחי הרשות הפלשתינאית, ועשו כן באמצעות קבלני הובלת פסולת בלתי מורשים ובניגוד לתנאי הרשיון, באופן שגרם לתוצאות החמורות כמפורט לעיל.

ב. הסוגיה הדורשת הכרעה בהליך זה היא סוגיית ההכרעה שבין זכות הפרט לשמירה על קניינו, לבין זכותה של החברה למניעת עבריינות חוזרת וזיהום סביבתי.

בבש"פ 4180/11 מ.ג.ש מיכאל עבודות בטון ופיתוח בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל, קבע כב' השופט נ' הנדל כדלקמן:

"המתח בין זכות הקניין לבין הגבלתה, מתחדד עת עסקין בשלב שההליך

הפלילי תלוי ועומד, והנאשם נהנה מחזקת החפות. במובן זה יש הקבלה

מסוימת בין הליכי המעצר להליכי התפיסה. בבואו של בית המשפט

להכריע בסוגיות כגון דא, יש לבכר שמירה על זכויותיה של החברה,

תוך פגיעה מידתית בחירותו או בקניינו של הפרט העברייני...

...השמירה על אינטרס החברה הרלוונטי מעוגנת בסעיף 2 לחוק

עמוד 4

שמירת הנקיון, לפיו:

"לא ישליך אדם פסולת, פסולת בנין או גרוטאות רכב

ברשות הרבים או מרשות הרבים לרשות היחיד ולא

ילכלך את רשות הרבים"

החוק אף קובע בסעיף 12(ב1) את הסנקציה הרלוונטית למפר את ההוראה

דלעיל:

"היה למפקח שהוא עובד המשרד חשד כי נעברה עבירה

לפי סעיף קטן 13(ב1)(א), רשאי הוא לתפוס כל חפץ

הקשור לעבירה כאמור".

המחוקק הסמיך את המפקחים הפועלים מכח חוק שמירת הנקיון לתפוס "כל

חפץ הקשור לעבירה". ככל שההוראה הנ"ל מיושמת באספקלריית שיקולי

המניעה הרי שיש לתת לה תוקף ממש...".

במקרה שלפני, נתפסו הכלים על ידי מפקחי המשרד להגנת הסביבה, אשר פעלו מכח סמכותם על פי סעיף 6(2) לחוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע"א-2011 שהוראתו מקבילה לזו שבסעיף 12(ב1) לחוק שמירת הנקיון, וקובע כי:

"התעורר חשד לביצוע עבירה לפי חיקוק המנוי בתוספת, רשאי

מפקח הגנת הסביבה שהוסמך לפקח על ביצוע אותו חיקוק...

לתפוס כל חפץ הקשור לעבירה כאמור; על תפיסה לפי פסקה

זו יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי

(מעצר וחיתוף) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969" (להלן: "הפקודה").

סעיף 32 לפקודה קובע תנאי של "יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה או עומדים לעבור עבירה" להיווצרות סמכות התפיסה, ובסעיף 34 קבועה סמכות בית משפט השלום לצוות על מסירת החפץ

עמוד 5

לאדם התובע בו זכות.

ג. הרף הראייתי הנדרש לצורך המשך החזקת הכלים התפוסים בשלב זה, דהיינו לאחר שכתב האישום כבר הוגש, דומה לרף הנדרש בבקשות למעצר עד תום ההליכים, שהינו סיכוי סביר להרשעה (**ר' בש"פ 8353/09 מגלאניק נ' מדינת ישראל**).

ד. לנוכח המחלוקת העובדתית המשמעותית הקיימת בין הצדדים לבקשה שלפני, בכל הנוגע למעורבות הכלים התפוסים בביצוע העבירות המיוחסות למשיבים, בחנתי את עיקרי חומר החקירה שנמסרו לעיוני ומצאתי כי:

· ב - 7 מועדים שונים במהלך התקופה מאז 29.5.19 ועד 4.8.19 תיעדו שוטרי ובלשי המשטרה הירוקה - הן בדו"חות פעולה שנכתבו על ידם והן בתצלומים, אירועים של הובלת פסולת ומתחומי מדינת ישראל והשלכתה באתרים בלתי חוקיים בתחום שטחי הרשות הפלשתינאית (ברטעה המזרחית). במקרים רבים מתוך כלל האירועים הנ"ל מדובר היה בהובלת פסולת (פסולת מעורבת הכוללת פסולת בניין, עצים, אריזות פסלטיק, גזם ועוד), מתחנת המעבר שבבעלות ובניהול המשיבים, ע"י נהגים שונים בחברות הובלה שביצעו עבורם את ההובלות הללו אל אתרי פסולת בברטעה המזרחית.

· בדו"חות הפעולה השונים המתעדים זיהוי באמצעות רחפן, נראית פעילות העמסת הפסולת על המשאיות השונות, בתחנת המעבר השייכת למשיבים. בכל המקרים נראית ההעמסה כשהיא מתבצעת על ידי הכלים התפוסים (היעה האופני והמחפר ההידראולי - "באגר").

· משיב 2 אשר כפר בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, טען בחקירותיו מהימים 7.8.19 ו- 19.11.19 כי החומרים שפזרו באותה תקופה מתחנת המעבר שבבעלותו לא היו חומרי פסולת כי אם "שברי בטון", כי ההובלות בוצעו על ידי קבלנים מטעמו - "הובלות מחאמיד עלי" ו"הובלות פרפר עבד ריאד" וכי אותם שברי בטון משמשים אותם "לדרכים בכפר אצלם". גם למראה הסרטונים הרבים שהוצגו בפניו, חזר משיב 2 וטען כי מדובר היה ב"חול עם אבנים שאולי נתפסו בהם חתיכות ניילון או פלסטיק... נגיעות של ניילון ... נגיעות של משטחי עץ..." ולמראה משאיות שניכר היה עליהן שהובילו ופינו מהמקום פסולת של ממש, טען כי לא מדובר במשאיות שלו ו/או כי לא ניתן לקשור אותן אליו.

· בעלי חברות ההובלות ונהגי המשאיות שנחקרו אישרו בחקירותיהם ביצעו הובלות מתחנת המעבר הנדונה למקומות שונים, הגם שחלק מהם הכחישו כי הובילו פסולת ו/או הובילו לשטחי הרשות הפלשתינאית (ברטעה המזרחית), או שהכחישו כי הם אלה שנהגו במשאיות (שמספרי הזיהוי שלהן נראים היטב בתמונות שצולמו). עם זאת, אחד מאותם נהגים - אנס עבדאללה מחאג'נה שעבד כנהג בחברת "הובלות פרפר" והכחיש גם הוא בתחילה כי ביצע עבור המשיבים הובלות שכאלה, הודה בסופו של דבר שעשה כן, באמרו: **"אולי פעם אחת נכנסתי לברטעה ושפכתי... נכנסתי אך לא יודע כמה פעמים..."** וטען כי עשה זאת על דעת עצמו וגם לא ידע שמדובר

במעשה לא חוקי.

במצב הדברים המתואר לעיל, הנני קובעת כי יש בידי המבקשת ראיות לכאורה מספיקות לצורך הקביעה כי קיים סיכוי סביר להרשעת המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

ה. סעד התפיסה נועד לצורך מניעת ביצוע עבירות נוספות לא רק על ידי אותו כלי שנתפס אלא גם על ידי אותו אדם (ר' רע"פ 1014/16 סקר נ' מדינת ישראל) ומטרתו הנוספת והחשובה לא פחות היא לאפשר את חילוט הכלי בתוך ההליך בתיק העיקרי.

בהעדר מחלוקת על כך שלמשיב 2 יש הרשעות קודמות בעבירות מאותו סוג ולנוכח התמונה המטרידה מאוד העולה מן הראיות בהן עיינתי, תמונה שיש בה כדי ללמד לכאורה על אותה "פעילות שיטתית שגרמה לנזק סביבתי רב", אליה התייחס גם כב' השופט קפלן בהחלטותיו הקודמות שניתנו קודם להגשת כתב האישום, אני סבורה כי אין בטענת המשיבים לפיה הם ממשיכים בפעילותם העסקית באמצעות כלים אחרים, כדי לסלק את הבסיס מתחת לצורך במניעת ביצוע עבירות דומות על ידם באמצעות

הכלים התפוסים גם כן. הפקדה כספית ו/או חתימה על ערבויות, לא תשגנה מטרה זו, תהיינה גבוהות ככל שתהיינה.

11. סוף דבר ומפני כל הנימוקים שפורטו לעיל, החלטתי לקבל את הבקשה ואני מורה על המשך החזקת הכלים התפוסים בידי המבקשת, עד לתום ההליכים בתיק העיקרי.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

חומרי החקירה שהועברו לעיוני, יימצאו בלשכתי החל ממחר - 1.10.20 והמבקשת תוכל לקבל באמצעות פקיד העזר של בית המשפט.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשפ"א, 30 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.